

Gerecht in Eerste Aanleg Curaçao

Zaaknummers: 500.00086/14 en 500.00087/14

Datum: 5 juni 2015

In de zaken van:

GERRIT FRANCISCO SCHOTTE en
CICELY VAN DER DIJS

Advocaten: mrs. E.F. Sulvaran en P.C. Janssen

De actuele jurisprudentiële stand van zaken m.b.t. de sanctie van niet ontvankelijkheid van het OM bestaat uit drie componenten. Deze vloeien in elkaar over.

- a. Het Zwolsman criterium: doelbewuste benadeling van de verdachte.¹
- b. (On) redelijk handelend officier van justitie: beginselen van behoorlijke procesorde;
- c. Karman HR 5-6-1999, NJ 1999, 564, strijd met een wettelijke strafvorderlijk systeem.

Het Zwolsman criterium biedt nog steeds mogelijkheden. Via getuigenverhoren is doelbewuste benadeling te achterhalen.

Het criterium van de (on)redelijk handelende officier van justitie biedt ook soelaas indien duidelijk wordt dat op grove wijze een rechtsbeginsel is geschonden en dat hierdoor schade voor de verdachte is ontstaan. Te denken valt hierbij aan het vertrouwensbeginsel en het beginsel van zuiverheid van oogmerk. Naar het zich laat aanzien heeft het OM en in het bijzonder de procureur-generaal, de heer Piar, in strijd met deze beginselen gehandeld.

¹ Dat ook na HR 19 februari 2013, NJ 2013, 308 nog steeds geldt.

Karman blijkt evenzeer een optie met een kans op succes indien bijvoorbeeld aannemelijk wordt dat de anonieme aangever uit de gelederen van het OM komt of door het OM is aangestuurd. Daarvoor zijn enige aanwijzingen in het dossier te vinden, met name indien men in aanmerking neemt dat de anonieme aangifte buitengewoon gedetailleerd is en informatie behelst die uitsluitend bij het OM bekend was. Met deze gang van zaken wordt de rechter en de verdediging misleid. Deze misleiding tast het strafvorderlijk systeem in de kern aan. Dat systeem is immers gebaseerd op de premisse dat de rechter het OM moet kunnen vertrouwen. Dat vertrouwen wordt ernstig beschaamd, indien op grond van de misleiding duidelijk wordt dat het OM haar eigen aandeel in het op onwettige wijze verkrijgen van de MOT-meldingen heeft getracht te verhullen en verdoezelen door een soort U-bocht te creëren.

Ook is daarnaast van misleiding van de rechter sprake in het geval dat de MOT-info rechtmatig zou zijn verkregen, maar vervolgens is gelekt en het OM met de anonieme aangever wil verhullen en verdoezelen dat het heeft samengewerkt met het lekken. Zodoende zou een soort "casus belli" of nieuwe verdenking gecreëerd worden, welke zogenaamd een nieuwe verdenking kon rechtvaardigen dat het OM zonder gezichtsverlies terug kon komen op de eerder genomen beslissing, inhoudende dat dezelfde Motmeldingen geen strafrechtelijk onderzoek rechtvaardigen: een bewijsrechtelijke witwas operatie.

Voormelde verhulling c.q. misleiding zou mede om politieke redenen zijn grondslag kunnen vinden in het bepaalde van art 14 van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties, dat luidt:

"1. Gegevens of inlichtingen die in overeenstemming met de artikelen 11 of 12, tweede lid, zijn verstrekt, kunnen niet dienen als grondslag voor of ten behoeve van een opsporingsonderzoek of een vervolging wegens verdenking van, of als bewijs terzake van een tenlastelegging wegens, het witwassen van geld of een hieraan ten grondslag liggend misdrijf door degene die deze gegevens of inlichtingen heeft verstrekt.

Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op de persoon die werkzaam is voor degene die in overeenstemming met de artikelen 11 en 12, tweede lid, gegevens of inlichtingen heeft verstrekt of daaraan heeft meegewerkt."

Er is dus sprake van een uitsluiting van de strafrechtelijke aansprakelijkheid van een meldende instelling, terwijl daarnaast voor medewerkers van het meldpunt een absolute geheimhoudingsplicht zoals bedoelt in artikel 20 van de Landsverordening MOT geldt. Schending van deze plicht behelst een misdrijf met een strafbedreiging van maximaal 4 jaar. Opmerking verdient dat op grond van artikel 14 een exoneration van strafrechtelijke aansprakelijkheid uitsluitend is beperkt tot de financiële dienstverlener die *onverwijld* melding maakt van een verrichte of voorgenomen ongebruikelijke transactie. Naar het zich laat aanzien heeft de Orco bank dat niet gedaan. Om te voorkomen dat de feitelijke leidinggevers van die bank strafrechtelijk vervolgd zouden kunnen worden en om te voorkomen dat plegers van het geheimhoudingsschendingsmisdrijf strafrechtelijk vervolgd worden is het creëren van een anonieme tipgever en aangever al op die grond een aantrekkelijke verhullingsoperatie. Met deze verhullingsoperatie wordt tevens voorkomen dat gezegd zou kunnen worden dat sprake is van een politieke vervolging van de heer Schotte. En aangezien een politieke vervolging in strijd is met de kern van ons wettelijk systeem is op deze grond te betogen dat het Karman criterium van toepassing is.

Het lijkt er op dat met het oog op het buiten toepassing blijven van strafvorderlijke waarborgen opsporingsbevoegdheden zijn ingezet met als doel het gebruik kunnen maken van de door de inlichtingendienst vergaarde informatie.² Met de verzochte getuigenverzoeken beoogt de verdediging dan ook te onderzoeken en te onderbouwen dat zich zo'n doelbewuste schending van het recht op een eerlijk proces en/of zeer ernstige inbreuk op de beginselen van een behoorlijke procesorde heeft voorgedaan.

² HR 5 september 2006, NJ 2007, 336 en ECLI:NL:HR:2006:AV4122.